

Nr 116.

Av herr Nilson i Spånstad m. fl., om nedsättning av postportot för vissa bokförsändelser.

Den högre undervisningen i vårt land har, som alla veta, i praktiken varit förbehållen en relativt ringa del av folket. De, som i ungdomen icke varit i tillfälle att skaffa sig kunskaper utöver dem folkskolan givit, ha i stor utsträckning sökt kompensera denna brist genom självstudier eller genom deltagande i studiecirklar. Denna frivilliga bildningsverksamhet har givit mycket goda resultat, men den har hämmats därigenom att böcker och annan studiemateriel varit för dyrbara. Detta är beklagligt, ty goda böcker, såväl facklitteratur som skönlitteratur, ha en mycket stor betydelse som kunskapskälla och för fostran av människorna till självständigt och fritt tänkande individer.

Det är därför enligt vår mening nödvändigt, att ett arbete sättes i gång för att undanröja de hinder, som nu stänga vägen för folkets möjligheter att skaffa sig bildande litteratur. När det gäller priserna på böcker torde det inte vara möjligt för det allmänna att göra några större insatser för dessas sänkande, ehuru detta skulle vara en mycket önskvärd reform. Däremot finns det andra områden, där statsmakterna kunna ingripa. Vi vilja särskilt peka på portosatserna för bokförsändelser. De nu gällande taxorna verka prisfördyrande på böckerna, och denna fördyring blir proportionellt större, ju mindre boksändningen är. Portosatserna för sådana försändelser böra därför sänkas. Om de sattes lika med portosatserna för utgivarkorsband skulle detta förbilliga anskaffningen av böcker i icke oväsentlig grad. En sådan anordning skulle utgöra en värdefull hjälp för de bildningssökande, i synnerhet för dem som äro bosatta på landsbygden.

Den bildningssökande allmänheten bör också lämnas råd och vägledning vid bokförvärven. Litteraturrecensionerna i dagspressen och i olika tidskrifter lämna härvidlag en värdefull hjälp, men dessa litteraturöversikter nå dock inte ut till den breda allmänheten i så stor utsträckning som skulle vara önskvärt, beroende bl. a. därpå, att de mindre landsortstidningarna inte ha råd att engagera medarbetare, som äro sakkunniga i fråga om litteraturkritik. Radion skulle kunna på ett utmärkt sätt komplettera pressens litterära vägledning, eftersom radioapparater finnas i praktiskt taget varje hem. Litteraturkrönikor förekomma i radioprogrammet, men denna verksamhet borde väsentligt utökas. En målmedvetet ledd propaganda för anskaffning och läsning av värdefull litteratur borde ingå i radions verksamhetsuppgifter. Överhuvud taget borde radion i dessa frågor inrikta sin verksamhet så, att den kommer att gagna den bildningssökande allmänhetens intressen.

Med anledning av vad som sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att portosatserna för bokförsändelser med post måtte utgå med samma belopp som nu gälla för utgivarkorsband.

Stockholm i januari 1946.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.

Nils G. Hansson
i Skegrie.

Ivar Johansson
i Mysinge.

Harald Johnsson
i Skoglösa.

Sven J. Vigelsbo.
